

Mit kérdezzünk az orvostól...

ha valamelyik szeretünknek van emlőrákja :

A mellrák diagnózis váratlan és intenzív érzelmeket tud kiváltani. Szeretünk érzelmi reakciója a düh, a harag, a frusztráció, a védtelenség, a depresszió és a tehetetlenség érzése közül bármelyik lehet. Ezek az érzelmek mind teljesen normálisak és érthetőek, hiszen akit diagnosztizáltak, annak hirtelen szembe kell néznie azzal az eshetőséggel, hogy elveszítheti a mellét, a nőiességét, az egészségét, de akár még az életét is. Nagyon fontos, hogy ebben a helyzetben megértsük, hogy a diagnosztizált beteg érzelmileg hogyan éli meg ezt a helyzetet.

Az orvosi titoktartás kötelező ereje miatt az orvos a hozzátartozók kérdéseire csak abban az esetben adhat választ, ha a beteg ebbe beleegyezik.

Kérdés: A kezelések milyen várható mellékhatásokat gyakorolnak majd a szerettemre? Mivel segíthetek a szerettemnek a mellékhatások megelőzésben illetve csökkentésében? Milyen problémákat kell majd a kezelőorvosának jeleznie?

Válasz:

Kérdés: Milyen érzelmi mellékhatásokra készülünk fel?

Válasz:

Kérdés: Milyen fizikai segítségnyújtásra lesz majd szüksége (pl. elhozni a kórházba vizsgálatokra, stb.)? A kezelés során mellette lehetek-e? Miben tudom őt segíteni?

Válasz:

Kérdés: Hogyan tud kapcsolatba lépni segítő/ önségítő csoportokkal, szervezetekkel?

Válasz:

Kérdés: Van-e olyan segítő szervezet, aminek a foglalkozásán mindketten részt vehetünk, illetve tud-e ajánlani családtagoknak szóló foglalkozást?

Válasz:

Mindig a beteg igényeinek és kérésének megfelelően segítsünk. Erre vonatkozóan néhány tanács:

- kísérik el az orvoshoz
 - barátainkkal/ rokonainkkal koordináljuk, hogy ki kísérik el az orvoshoz
 - főzzünk neki és családjának, vagy szervezzük meg az ételle házhoz szállítását
 - nyújtunk segítséget a gyerekeire való felügyeletben
 - vásároljunk be helyette
 - segítsünk neki a háztartási munkában
 - segítsünk neki a mindennapos ügyintézésben
 - ajánljuk fel, hogy vigyázunk a háziállataira.
- Érzelmi támaszt is nyújthatunk, például így:
- figyeljük a beteg érzelmeire
 - hallgassuk meg figyelmesen, nyíltan beszéljük meg az érzelmeit, értő figyelemmel (empátiával) forduljunk felé
 - legyünk mindig elérhetőek
 - a kezelés befejeztével is nyújtunk támaszt
 - tartunk tiszteltben a magánszféráját.